

Behyggelse og Benyttelse. Dette er aldeles sikkert. Nu hørte vi jo rigtignok igaar, at den høitærede Minister fremfattede det ganske forbausende Argument, at det kunde være ganske det Samme, hvad vi her gjorde, thi dersom vi stemte imod de 5,500 Kroner, saa kunde han hjælpe sig alligevel med, hvad han kunde spare paa andre af de Ting, som det var paatænkt, at Kanonbevillingen skulde anvendes til (Krigsministeren: Nei!). I alt Fald sagde den høitærede Minister, at han kunde hjælpe sig uden de 5,500 Kroner, og det er det, det kommer an paa (Krigsministeren: Ja, men da blev Fortet saa meget flettere!). Ja, saa meget desto bedre altsaa. Men, hvad der derimod vilde ske alligevel, var det, som var slet, nemlig at Fortet var bygget, at Grunden var bragt istand, og at det hele Arrangement var truffet, og derpaa modtog den høitærede Krigsminister det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Bergs) Billigelse. Jeg siger, at det er en fuldkommen foret Sammenligning, som af det ærede Medlem for Solbæk Amts 3die Valgkreds (Lauer) er dragen imellem det, som her er slet, og det, som vilde være slet, hvis Krigsministeren havde afhændet Christianshavns Bold, imod at der byggedes faste Værker om Kjøbenhavn for det Belsb, som derved vilde indkomme. Paa samme Maade, jagde det ærede Medlem, kunde Krigsministeren have brugt disse Bold, idet han kunde have sagt: Vi tage Kanonerne bort, dem have vi ingen Brug for mere, og saa kunne I for mig gjøre med Boldene, hvad I ville. Kjøbenhavns Kommune kunde da have paataget sig at bygge de nye Værker til Fordel for Ministeren, og saa havde vi ikke det Mindste at sige til den Ting. Dette Spørgsmaal er saaledes nu foruden at være et Bevis for, hvor fuldstændig Ret vi havde, da vi ifjor modsatte os Kanonbevillingen, fordi der i denne Bevilling laa Begyndelsen til nye faste Værker omkring Kjøbenhavn, tillige blevet til et Spørgsmaal af væsentlig konstitutionel-finantsiel Betydning. I det man stemmer for denne Bevilling her, stemmer man for at godkjende, at Ministrene paa egen Haand kunne disponere over en Del af Statens Formue ikke blot uden, men endog imod Bevillingsmagtens Bemyndigelse og uden at behøve at bryde sig om, hvorvidt Bevillingsmagten vil eller ikke vil. Dette er Betydningen af denne Afstemning, og den, der stemmer for at give denne Bevilling, vil ganske sikkert, maaste ikke idag, men med Tiden komme til at spore Følgerne af en saadan Afstemning, hvorved Bevillingsmagten giver sig Administrationens Wilkaarlighed i Bold; det er ikke andet, der sker her. Spørledes det vil være muligt for den ærede Ordfører, der selv har haft med Marmorfirkesagen at gjøre, at stemme for denne Sag og anbefale denne Sag, der er et fuldstændig Sideslykke til Marmorfirken, begriber jeg ikke. Det maa den ærede Ordfører

om. Enhver, hvem det ligger paa Sinde at hævde Bevillingsmagtens Myndighed mod Administrationens Wilkaarlighed, maa stemme imod Ministerens Forslag.

Thomsen: Jeg havde ikke troet, at den lille Bevilling paa 5,500 Kr. til Kalkbrønderifortet skulde komme til efterhaanden at antage saa store Dimensioner, at der nu er diskutert derom i 2 Dage, og at det tilfaldt endog er blevet gjort til et konstitutionelt Spørgsmaal, hvorved Batteriet efterhaanden er gaaet over til at blive en lille Marmorfirke. Jeg havde ikke tænkt at ville deltage i denne Diskussion, idet det ærede Medlem for Storeheddinge (Scavenius) væsentlig har sagt, hvad jeg kunde have at sige, men da der dog er blevet talt saa meget, tror jeg ikke at være ubesteden ved i fem Minuter at lægge Beslag paa det høie Things Opmærksomhed. Jeg gjør det navnlig, fordi jeg gjerne ønskede at neblægge en Reservation imod et Forslagende, der igaar blev stillet af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) til Thingsets øvrige Medlemmer. Han forlangte nemlig, at man, naar man stemte for en Bevilling, men ikke var enig i de Dplysninger, der vare fremkomne enten fra den paagjældende Minister eller fra den paagjældende Ordfører eller fra andre Medlemmer, der talte for den samme Bevilling, da skulde pine og plage Folkethinget med, at ethvert enkelt Medlem, der var saaledes stillet, skulde staa op og neblægge en Reservation om, at han ikke var enig i de Motiver, der vare fremsatte, og skulde fremsætte sine særegne Motiver. Jeg tror, det vilde være en overordentlig uheldig Vej, vi derved vilde komme ind paa, og det vilde forlænge Thingsets Forhandlinger saaledes, at Samlingen let kunde voge fra de 9 Maaneder, som vi nærme os stærkt til, til 11—12 Maaneder. Jeg for min Person agter ikke at følge den Vej, og jeg tillader mig engang for alle at sige, at det ærede Medlem lige saa lidt som nogen Anden maa gaa ud fra den Forudsætning, at vi, fordi vi stemme for en eller anden Bevilling, derfor skulde være enige i de Motiver, som fremsføres. (Berg: Her var det ikke Motiverne, det gjaldt.). Jo, det var, det var de Dplysninger, der laa til Grund. Jeg skal imidlertid paa dette Punkt dog udtale min særlige Motivering af den Afstemning, som jeg agter at give med Hensyn til den foreliggende Sag. Jeg vilde have ønsket, at Spørgsmaalet om Kalkbrønderibatteriet ikke stod i nogenformelt Forbindelse med Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Uvidelse mod Nord. Det ere vi imidlertid ikke istand til at forhindre, og det stiller sig saaledes for mig, at, selv om man har en afvigende Mening derom, er det ikke til den høitærede Krigsminister, man særlig har at henvende sig desangaaende. Jeg vilde ogsaa i høi Grad have sym-